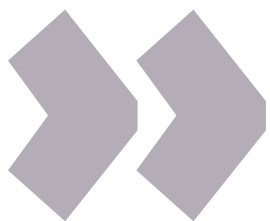

IKKI AT JULLEIKAN

**Í øðrum lagi
er tað dýrt at
reka, tí tað
fer at kosta
Tórshavnar
Havn – ella
skipunum –
milliónir um
árið**

forðing fyri at fáa arbeiðið at ganga, og tað er eisini brot á altjóða trygdarreglur.

18 milliónir – til hvørja havn

Kanningin hjá Tórshavnar Havn vísir, at ein rættiliga avmarkað skipan við landstreymi við tveimum støðum, men har bara eitt skip kann binda í isenn, hevði kostað 9,4 milliónir, umframt at tað fer at kosta slakar 400.000 krónur um árið at halda eina slíka skipan.

Og fæst streymurin frá Sev fyri tann prís, vinnuvirki keypa hann fyri, sum er 1,20 krónur fyri kilowattið, kann streymurin sostatt seljast skipunum aftur fyri slakar tvær krónur fyri kilowattið.

Men tá er fortreytin, at minst 2,2 milliónir kilowatt verða seld um árið, tað eru 43 prosent av kapasitetinum.

Men verða tað færri skip, sum fara at brúka skipanina, kann prísurin skjótt koma upp um fyra krónur fyri hvørt kilowatt.

Skulu skipini hinvegin bara rinda fyri sjálvan streym, og ikki fyri iløguna, fer streymurin at kosta runt rokna 1,55 krónur hjá skipunum at keypa. Men tá er einki sett av

Skal tað gera nakran mun, er tað neyðugt, at øll skipini, sum liggja við bryggju, kunnu fáa streym úr landi. Liggja tvey skip við bryggju, er tað sostatt nyttuleyst bara at hava landstreym til annað skipið, sigur havnarmeistarinn í Havn

til rakstrarútreiðslur, røkt og sjálva iløguna.

Hetta merkir, at longu frá tí at kontaktin verður tendrað, er talan um eitt stórt hall hjá skipunum, leggur hann afturat.

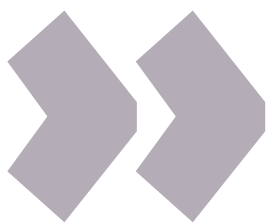
Hinvegin vísir kanningin eisini, at skulu vit hava eina munagóða skipan við landstreymi, verður talan um eina iløgu upp á einar 18,5 milliónir krónur – til hvørja havn, men tá er talan um eina rættiliga góða skipan, har trý skip kunnu binda í isenn.

– Hetta er tað, sum krevst fyri at fáa nøkunlunda vissu fyri, at trupulleikin verður loystur, sigur hann

Hann sigur, at skal tað gera nakran mun fyri larm, at skipini fáa streym úr landi, er neyðugt at hava útbúnað til landstreym til øll skipini, sum liggja við bryggju.

– Tvey skip larma ikki tvær

ferðir so illa, sum eitt. Liggja tvey skip við bryggju, er tað sostatt nyttuleyst bara at hava landstreym til annað skipið, tí

**Hetta er tað,
sum krevst
fyri at fáa
nøkunlunda
vissu fyri, at
trupulleikin
verður loystur**

tað loysir ikki trupulleikan at eitt skip liggur eftir við motorunum gangandi.

Ikki góðar vónir

Men eitt er, at iløgan á landi er rættiliga stór. Eitt annað er, at tað er eisini rættiliga dýrt at gera streym. Tískil er tað eisini ein spurningur, hvussu nógv ein slík skipan í roynd og veru fer at verða brúkt, og um ein stórir partur av iløguni ikki verður til fánýtis.

Taka vit, eitt skip, sum brúkar 600 kilowatt, kostar tað skipinum einar 20.000 krónur um dagin at gera sín egna streym umborð, men skal

Fáa almennan stuðul til næstan allar útreiðslurnar

Í Noregi eru tey rættilig frammaliga, hvat landstreymi viðvíkur, tí tað eru fleiri havnir, sum kunnu veita landstreym.

Í kanningini hjá Tórshavnar Havn verður víst á, at í Noregi vóru trupulleikarnir, og ivamálini tey somu, sum í Føroyum. Men so tók norski staturin avleiðingarnar av støðuni, og setti ein grunn á stovn, sum letur havnum iløgu-stuðul til at gera skipanir við landstreymi.

Upprunaliga læt staturin stuðul til alla iløguna, men nú er stuðulin 75 prosent av iløguni.

Tilsamans hevur stuðulin úr grunninum verið góðar 500 milliónir norsk-krónur hesi seinastu tvey, trý árin.

Í Noregi hava tey eisini gjørt av, at skipini skulu fáa streym fyri eina krónu, so tað er ein vinn-ingur fyri skipið at binda í landstreym. Hetta ber til, tí í Noregi kostar streymurin annars umleið 70 oyru fyri kilowatti at keypa.

Í Norðhavnini í Keypmannahavn hava tey eisini havt ætlanir um at útvega skipum streym úr landi. Men ætlanin varð slept, tí iløgan er so stór og óvissan er so stór, at tað stendur ikki mót við hvørt annað. Eitt nú var óvissa um, hvussu nógv skip fóru at binda í, og sostatt, hvussu nógvan streym, tey sluppu av við.

iløguna, umframt at skipini helst mugu fáa stuðul til at taka ímóti streyminum.

– Annars fáast endarnir ikki at røkka saman, hvørki sjálv iløgan, ella prísurin, streymurin kann seljast fyri, tí bara útreiðslurnar hjá skipunum til at keypa streym, kann verða nøkur tíggjutúsund um samdøgurið fyri hvørt skipið, sigur havnarmeistarinn.

tað taka streym úr landi, hevði tað kostað góðar 22.00 krónur, og tað er bara prísurin fyri sjálvan streym, tí útreiðslur fyri rakstur, røkt og iløgur, er ikki tikið við. Skuldi alt tað verið tikið við eisini, hevði tað kosta 58.000 krónur.

Og havnameistarinn í Havn hevur ikki stórar vónir um at fáa reiðarar at góðtaka tað, tá ið teir kunnu sjálvi kunnu gera sín egna streym umborð fyri, runt roknað 1,25 krónur fyri hvørt kilowatt.

Verður tað eitt krav at øll skip skulu kunna taka landstreym, fer tað eisini at avmarka úrvalið av skipum, sum sleppa higar at lassa og lossa, og tað fer eisini at ávirka prís-in og gera føroyska vinnu minni kappingarføra.

Skulu vit fáa eina skipan við landstreymi í Føroyum, verður sostatt eisini neyðugt við eini studningsskipan til